Životné prostredie

revue pre teóriu a tvorbu životného prostredia

Roč. XXXIII _____

2/1999

Obsah

R. Spaček: Urbánna demokracia ako	
fenomén mestského prostredia	61
I. Thurzo: Súlad s krajinou – nevyhnut-	
né kritérium rozvoja osídlenia	67
M. Samová: Na prahu nového tisícročia	
Slovensko bez bariér?	71
M. Šarafín, M. Šarafín: Svojráznosť de-	
diny a prejav ľudskosti	74
J. Sýkora: Životní prostředí na vesnici .	77
D. Petríková: Sociálna participácia	
v sídelnom a obytnom prostredí	79
D. Gindlová: Na margo "zdravého	
obytného prostredia"	82
Ľ. Feriancová: Ekologické problémy	
obytných súborov (Príklad riešenia	
ich humanizácie)	85
E. Kalivodová a kol.: Vplyv štruktúry	
krajiny na diverzitu poľovnej zveri	88
J. Popovičová: Environmentálne hod-	
notenie vybraných sídel SR	90

Tribúna

Z. Bedrna: Ekologické poľnohospodár-	
stvo a krajina	93
M. Lapka, E. Cudlínová: Dejme prostor	
ekologicky šetrnému hospodaření	94
K. Kočík: Alternatívne poľnohospodár-	
stvo a krajina	95

Esej

Kontakty

M. Ciranová: Humanizácia bývania	
rómskeho etnika	100
M. Kozová: Výučba v odbore Environ- metalistika na PRIF UK	
v Bratislave	102

Humanizácia obytného prostredia

Humanizácia (lat. humanitas – ľudskosť) je poľudšťovanie a časť príspevkov v tomto čísle sa zaoberá problematikou poľudšťovania obytného prostredia ako neoddeliteľnej súčasti životného prostredia ľudí. Prečo sa však na konci druhého tisícročia zaoberáme problematikou poľudšťovania? Zdôvodnil to známy rakúsky lekár, zoológ, zakladateľ etológie, Konrad Lorenz, ktorý jednu zo svojich prác venoval problematike odumierania ľudskosti. Sústredil sa v nej na vysvetlenie, že odumieranie ľudskosti je komplex chorobných javov, hľadal ich príčiny a protiopatrenia, spôsoby ich liečenia, ako zabrániť tomu, aby sa ľudstvo nezrútilo do priepasti neľudskosti a čo máme robiť, aby naše zriadenie, naše prostredie, bolo ľudskejším.

Prostredie, ku ktorému máme najbližšie v každodennom živote, je obytné prostredie. Ľudia si ho vytvorili v rámci svojho trvalého sídlenia vo dvoch základných formách. Sú to dediny a mestá, a potom celý rad premiešaných foriem – od veľkých miest až po roztratené osídlenie. V obytnom prostredí prežívame svoj každodenný život, počnúc bytom, domom, ulicou či mestskou štvrťou. Vyjadrujeme sa o ňom najčastejšie ako o peknom či hnusnom, zdravom či nezdravom, tichom či hlučnom, príjemnom či nepríjemnom, bariérovom či bezbariérovom, mestskom či dedinskom. Málokedy sa však o ňom vyjadrujeme ako o ľudskom či neľudskom, a predsa je to jedna z hodnôt, ktoré obytné prostredie má. Je to vlastne určitá "symbióza", komplex tých vlastností, ktoré si človek najviac cení na obytnom prostredí, vytvárajúcich jeho ľudskosť.

Iste, nevieme ju merať, nevidíme jej intenzitu na informačných monitoroch, ani na výstražných tabuľkách nenájdeme označenie "Pozor neľudské prostredie!". A predsa ju pociťujeme a vnímame, dokonca ju spoluvytvárame, ale, žiaľ, aj ničíme, prispievame k odľudšťovaniu – dehumanizácii – obytného prostredia. V neľudskom prostredí sa nám ťažko žije, a preto sa ho snažíme poľudštiť – humanizovať. V antických reáliach nájdeme zmienku o tom, že nad vstupom do domu bol nápis "Tu

Vantických reáliach nájdeme zmienku o tom, že nad vstupom do domu bol nápis "Tu býva šťastie". Nevieme, či tam naozaj bývalo, a či to bolo len želanie. Po vstupe do historického jadra mesta však cítime, že toto prostredie je príjemnejšie, akési ľudskejšie ako sídliskové, z ktorého sme sem prišli. Keď vchádzam do Ždiaru prežívam pocit spolupatričnosti človeka a jeho sídla, jeho obytného prostredia s obklopujúcou ho prírodou Magury a Belianskych Tatier ako niečo prirodzené, čo k sebe patrí a jedno bez druhého nemôže byť. Súčasne si uvedomujem, že aj tu sa už prekročila citlivá hranica odprírodňovania obytného prostredia s dôsledkami dehumanizácie.

Humanizácia sa začína prehodnocovaním celého radu hodnôt, na základe ktorých sa tvorilo obytné prostredie v mestách i na dedinách v tomto storočí. Zamýšľame sa nad tým, či jeho výzor, vybavenie infraštruktúrou, uličná či parková zeleň, bariéry v pohybe hendikepovaných spoluobčanov, detské ihriská, nádoby na domový odpad či hrozivé dôsledky vandalizmu – zodpovedajú našim možnostiam a predstavám o obytnom prostredí, v ktorom by sme chceli žiť. Natískajú sa aj úvahy, či aj naše vzájomné vzťahy, ako obyvateľov odkázaných na spolužitie v tomto prostredí, sú také, aké by sme si želali. Jedno i druhé sa navzájom prepája a pôsobí na kvalitu života človeka. Všetci by sme chceli žiť v zdravom, peknom, komfortnom, bezbariérovom, kultivovanom, kultúrnom – ľudskom obytnom prostredí. Záleží len od nás, či sa toto želanie stane skutočnosťou, či sa my staneme ľudskejšími a dokážeme poľudštiť aj naše obytné prostredie a či si ho dokážeme aj trvalo udržať.

Ján Pašiak

Aktuality

Žiť život naplno (k 70. narodeninám	
prof. Milana Ružičku)	. 59
M. J. Lisický: Rieka života	
M. Ciranová: Prírodné a kultúrne de-	
dičstvo na nových slovenských	
pamätných minciach	104
Z. Krnáčová: Teória a prax tvorby	
poľnohospodárskej krajiny	105

Recenzie

D. Štefun	ková: O prírode Európy	106
	Humanizácia mestských	
sídel		107

Contents

R. Špaček: Urban Democracy as a Phe-	
nomenon of City Environment	61
I. Thurzo: Harmony with Landscape -	
Unavoidable Criterion of the Deve-	
lopment of Settlement	67
M. Samová: On the Threshold of New	
Millennium without Barriers?	71
M. Šarafín, M. Šarafín: Peculiarity of	
Village and Manifestation of Huma-	
nity	74
J. Sýkora: Rural Environment	
D. Petríková: Public Participation in	
Urban and Housing Areas	79
D. Gindlová: On the Problem of "Sound	
Housing Environment"	82
Ľ. Feriancová: Ecological Problems of	
Housing Areas (Example of their	
Humanisation	85
E. Kalivodová et al.: Influence of Land-	00
scape Structure on Game Diversity	88
J. Popovičová: Environmental Evalua-	00
tion of Selected Settlements of the	
Slovak Republic	90
blovak kepublic	<i>7</i> 0
Tribune	
Z. Bedrna: Ecological Agriculture and	

T J	0	•		02
Landscape				 93
M. Lapka, E. C	udlína	vá: Gi	ve Way to	
				~ -
Ecological S	Sensiti	ve Mar	nagement	94

Essay

P. Sabo, P. Jančura: Harmo	ony Without	
Nature is Just Ilusion		97

Contacts

M. Ciranová: Humanis	Ciranová: Humanisation of Gypsy		
Ethnic Settlements		10	

Humanisation of the housing environment

Humanisation (Latin. *humanitas* – humanity) means anthropomorphisation and a part of the contributions of this issue deals with the problem of humanisation of housing environment as an inseparable part of the environment of man. Why at the end of millennium we deal with the problem of humanisation? It was explained by the well-known Austrian doctor, zoologist, founder of ethology, Konrad Lorenz (on 27th February was the 10th anniversary of his death) who devoted one of his books to the problem of dying-out of humanity. He focused there on explanation, that the dying-out of humanity is represented with complex of pathological phenomena. He searched for their causes and measures, moods of their treatment, how to protect mankind to not fall down to the chasm of inhumanity and what we have to do to reach that our society, our environment will be more human.

The environment to which we are very close in our everyday life is the housing environment. People created it within the frame of their permanent settlement in two basic forms. They are the villages and towns and then a row of mixed forms from cities to scattered settlements. In the housing environment (flat, house, street or districts) we live our life. Most frequently we speak about it as a nice or loathsome, healthy or unhealthy, silent or noisy, pleasant or unpleasant, barriered or barrierless, town or rural environment. But we seldom say that it is human or inhuman even if it is one of the values the housing environment has. It is a certain "symbiosis", a complex of the features forming its humanity that man values to the most. Of course we cannot measure it, we do not see its intensity on information monitors or warning tables "Attention, inhuman environment!" But we feel and perceive it, even we create it but unfortunately we also destroy it, we contribute to the dehumanisation of the housing environment. In inhuman environment the life is difficult, so we try to humanise it.

In antique studies we can find a mention of the fact that above the doors was the notice: "Here lives happiness". We do not know whether it was true or it was only a wish. But we feel, that the environment in historical centres is more pleasant, more human as in the districts we came from. When I enter Ždiar I have the feeling of the fellowship between man and his settlement, housing environment and surrounding nature of Magura and Belianske Tatry Mts as something natural, belonging together, where one without the another cannot exist. Hence at the same time I understand that there was overstepped the sensitive border of dehumanisation of the housing environment.

Humanisation begins with re-evaluation of the values on which was formed the housing environment in towns and villages in this century. We think over the fact whether its shape, infrastructure, street and park verdure, barriers in the movement of our handicapped people, playgrounds, refuse-bins or terrible consequences of vandalism correspond with our ideas of a housing environment we would like to live in. There appears also the thought whether the interrelations between us, co-existing citizens in this environment, are such as we wish. One and the another are interrelated and they influence the quality of our environment. We all would like to live in a healthy, nice, comfortable, cultural housing environment without barriers. It depends only upon us whether this wish will be real, whether we become more human and whether we will be able to humanise also our housing environment and whether we will be able to maintain it.

Ján Pašiak

M. Kozová: The System of Environmen-
tal Courses at the Faculty of Natural
Sciences Comenius University in
Bratislava 102

Recent news

- To Live the Busy Life... (To the 70th birthday of prof. Milan Ružička) ... 59
- M. J. Lisický: River of Life 103
- M. Ciranová: Natural and Cultural

Heritage on New Slovak Commemorative Coins 104 Z. Krnáčová: Theory and Practice of

Reviews

D. Štefunková: On European Nature .	106
J. Pašiak: Humanisation of City Settle-	
ments	107